

МЦА ОВТОВРІЯ КЗ Я-Н ДБШ.

СЛУЖБА І ЖИТТЄ
ПРІБНАГО ОЦА НАШЕГО
ІОАНИА КУКУЗЕЛА.

НОВИЙ СЕРБЛАН
2016.
НОВИ СРБЛАН

ΙΩ
Ο Δ
ΙΩ

Ζε
ΚΧ ΚΧ
ΛΗς

ΙΩ

Ο Μαιΐτωρ

Πόμετα ἴσση
ἡ ἀγαθή
οὐλομ
πλάσθη
καὶ δι

Γιάννης Μ. Σιέ

МѢСЯЦЪ ОКТѢВРІЯ ВЪ Я-Й ДЕНЬ.

ПАМЯТЬ ПРѢБНАГО ОЦА НАШЕГО ІОАННА КУКУЗЕЛА.

НА ВЕЛИЦѢЙ ВЕЧЕРНИ.

На ГДН, возвѣхъ: стѣхѣры, гласъ ѿ.

Пѣ: Нѣныхъ чинѣхъ:

На стѣю гору нынѣ да поидемъ, * и ко обители лаврентѣи съ радостію да взыдемъ, * почтити избранныго гднѣ, іоанна прѣбнаго, * ѣкѣ тамѣ поживѣ днѣхъ, * и сладоутихъ воспѣвалше.

Іоанна свѣльнаго нынѣ восхваляемъ, * вжѣю премудростію и гласомъ бгѣовѣщаннымъ пѣвшаго * чдеса гднѣ, и дѣи преславна, * и стѣхъ всѣхъ доброты, * во все житіе паче всѣхъ.

Житіескихъ попеченій ѡрека, * и славу палаты цркви, и почести мѣрскіа, * ѣкѣ оумѣты хдѣла нещѣла, * на гору востѣклъ єси, * и одеждѣ мѣрскѣю на рѣбнице премѣнилъ єси.

Ины стѣхѣры, гласъ тойже.

Пѣ: Всехвальни мѣницы:

Дадеса тебѣ сладоути гласа, * блгть пѣснопѣніа, и мѣсїіскій даръ бжтвенный, * волю вжѣю, іоанне бжтвенне, * монашествующихъ оукрашеніе, * и тогѣ чдеса воспѣлъ єси многою блгтію, * и талантъ предмножилъ єси, * и славу гдню пропѣлъ.

Нищѣтѣ и лишеніе много * издѣтика позналъ єси, * оца бо лишнѣла єси ѡ млнчестѣа, прѣбне, * мѣрека же єдина любви ѡстѣла тебѣ, * но и сеѣ ѡвергса єси, блженне, * ѣкѣ себе посѣтилъ єси бгомѣри, * єже слѣга и тайникъ бгствѣ.

Гдѣни бжѣтвенныа заповѣди * исполнѣа радѣа, * дѣа стѣагѡ
 гавѣла ѣсѣ жнлѣце, * ѣ свѣтлыа гдѣли бѣвѣа, бѣженне, * аггльскаа
 вѣннстѣа варѣла ѣсѣ, * ѣ сѣхъ блѣтѣи сподобѣла ѣсѣ, прѣблѣженне, * юже
 вѣѣмѣа члѣѣкѡмѣа прѣподѣла ѣсѣ. **Глава, глагола ѣ:**

Прѣбне ѡѣе, земнѣагѡ ѡѣа ѣздѣтска лншѣнѣа, * нѣномѣ ѡѣѣ рѣнѡ
 прѣлѣпѣла ѣсѣ: * ннцѣтѣѣ ѡ пелѣнѣа на землѣ познѣвѣа, *
 богѣтсѣа нѣнагѡ возжелѣла ѣсѣ: * блѣголѣнѣа земнѣагѡ црѣа ѡѣѣчѣвѣа,
 ѣако ѡѣметѣи еѣе почѣла ѣсѣ, * ѣ кѣ нѣномѣ црѣа востѣкла ѣсѣ: *
 прѣмѣнѣла ѣсѣ рѣзѣа блнстѣающѣа * на рѣвнѣе монашеское, * ѣ слѣдѣтѣи
 жнтѣйсѣа на поѣнѣе ѣноческое. * тѣѣмѣе нѣо достѣнѡ тѣ ѡѣѣрѣзѣа, *
 ѣ сожѣтѣлѣ бѣсѣтѣа вѣѣмѣа пѣснопѣвѣцѣмѣа, * сѣа нѣмнѣе прѣдѣтѣлѣствѣѣѣ
 ко гдѣу, * помѣловѣтѣи дѣшы нѣашѣа.

И нынѣ, [ѣѣорѣднѣнѣа догмѣтѣкѣа,] глагола тѣѣѣе.*1

Вхѣдѣа. Прокѣменѣа днѣ, ѣ чтѣнѣа [трѣи прѣѣвннчѣскаа]:

Прѣѣрѣсѣтѣи солѡмѡновѣа чтѣнѣе [главѣа ѣ].*2

Прѣѣннѣхъ дѣшы вѣа рѣѣѣ бжѣеѣи, ѣ не прѣкѣснѣтсѣа ѣхѣа мѣа.
 Нѣпѣѣвѣаннѣ бѣшѣа вѣа ѡчѣсѣхѣа бѣзѣмннѣхъ ѡѣмрѣтѣи, ѣ вѣѣннѣа
 ѡслоблѣнѣе ѣсѣхѣа ѣхѣа. И ѣже ѡ нѣсѣа шѣсѣтѣе сокрѣшѣнѣе, ѡнѣ
 же сѣтѣа вѣа мѣрѣѣ. Иѣо прѣдѣа лнцѣмѣа члѣѣѣескнмѣа ѣѣе ѣ мѣкѣа прѣѣмѣдѣтѣа,
 ѡѣповѣанѣе ѣхѣа бѣзѣмѣртѣа ѣсполнѣно. И вѣмѣлѣа накѣзѣаннѣ бѣѣвѣше, вѣлѣнннн
 блѣгодѣтѣлѣствѣѣѣвѣаннѣ бѣдѣтѣа, ѣако вѣѣа ѣскѣсѣа ѣ, ѣ ѡѣрѣѣтѣе ѣхѣа достѣннн
 сѣѣѣѣ. Иако злѣтѣо вѣа горнѣлѣа ѣскѣсѣа ѣхѣа, ѣ ѣако вѣсплѣдѣе жѣртѣвенное
 прѣѣлѣтѣа ѣ. И ко вѣрѣмѣа посѣѣнѣа ѣхѣа возѣѣѣютѣа, ѣ ѣако ѣскрѣа по
 стѣблѣю потѣкѣтѣа. Сѣдѣтѣа ѣзѣѣкѡмѣа, ѣ ѡблѣдѣютѣа людѣмнѣ, ѣ воѣрѣтѣа
 гдѣа вѣа нѣхѣа ко вѣѣкнѣ. Надѣѣѣѣннѣа нѣнѣа, рѣзѣмѣѣютѣа ѣстннѣа, ѣ вѣѣрннн вѣа
 лѣѣѣннѣа прѣѣѣдѣтѣа ѣмѣа: ѣако блѣтѣа ѣ мѣтѣа вѣа прѣѣѣннѣхъ ѣгѣѣ, ѣ посѣѣнѣе
 ко ѣзѣѣрѣнннѣхъ ѣгѣѣ.

¹* ѣлѣа покрѣѣѣа прѣѣѣѣѣа ѣѣѣа, ѣлѣа кѣѣѣѣѣннѣа [ѣѣѣа нѣашѣа]. Исто далѣе у текстѣа: уместѣо датѣхъ Богѣорѣднѣчѣанѣа.

²* Прѣмѣудрѣстѣи Солѡмѡновѣа гл. 3,1-9.

Премудрости солѡмоновы чтеніе [главы ѿ 4 до 5].*3

Прѣвницы во вѣки живѣтъ, и въ гдѣ мзда ѿ нихъ: и попеченіе ѿ нихъ оубышнаго. Сегѡ ради прїимѣтъ црѣвїе блгоупїа, и вѣнѣцъ доброты ѿ рѣки гдѣни: зане десницею покрѣетъ ѿ, и мышцею защититъ ѿ нихъ. Прїиметъ всеорѣжїе рвенїе свое, и воорѣжитъ тварь въ мѣсть врагомъ. Облечетъ въ броню правды, и возложитъ шлемъ, съдѣ нелицемѣренъ. Прїиметъ цитъ непобѣдимый преподобїе. Повстрѣтитъ же напрасный гнѣвъ во орѣжїе: споборетъ же съ нимъ мїръ на бездмныхъ. Поидѣтъ праволѣчныя стрѣлы мѡлїнны, и ѿкъ ѿ блгокрѣгла лѣка облаковъ, на намѣренїе полетѣтъ. И ѿ каменомѣтныя ѿрости исполь падѣтъ грады. Вознегодѣтъ на нихъ вода морская, рѣки же потопѣтъ ѿ нагла. Сопротивъ стѣнетъ ѿмъ дѣхъ силы, и ѿкъ вѣхоръ развѣетъ ѿ нихъ, и ѡпѣстошитъ всю зѣмлю беззаконїе, и сладѣйство превратитъ прѣтолы сильныхъ. Слѣшите оубо црїе, и раздѣйте, навѣкните съдѣи концѣвъ землї. Вѣдшїте державїи множества, и гордѣнїа ѡ народѣхъ ѿзыковъ, ѿкъ дана сѣтъ ѿ гдѣ держава вамъ, и сила ѿ бышнаго.

Премудрости солѡмоновы чтеніе [глава 6].*4

Прѣвникъ ѿце постигнетъ скончатїа, въ покѡн вѣдетъ. Стѣрость бо чѣта не многолѣтна, ниже въ числѣ лѣтъ исчитѣетъ. Стѣдина же сѣтъ мудрость члѣкѡмъ, и вѡзраетъ стѣрости, житїе нескѣрное. Блгодѣенъ бѡви бѣвъ, возлюбленъ бѣтъ, и живѣй посредѣ грѣшникъ престѣвленъ бѣтъ. Восхищенъ бѣтъ, да не слѡба ѿзмѣнитъ раздѣма сѣгѡ, илї лѣтъ прельститъ дѣшѣ сѣгѡ. Раченїе бо слѡбы помрачѣетъ дѡбра, и паренїе похотїи премѣнѣетъ оумъ неслѡбныхъ. Скончавъ в малѣ, исполь лѣта дѡлга: Оубѡдна бо вѣ гдѣи дѣшѣ сѣгѡ. Сегѡ ради потѣа ѿ средѣ лѣкаствїа. Людїе же вѣдѣвшѣ, и не раздѣвшѣ, ниже полѡжшѣ въ помышленїи таково: ѿкъ блгѣтъ и млѣтъ въ прѣвныхъ сѣгѡ, и посѣченїе во ѿбрѣнныхъ сѣгѡ.]

*3 Премудрости Соломонове гл. 5,15-23 и 6,1-3.

*4 Премудрости Соломонове гл. 4,7-15.

На лѣтѣн: стѣхѣра, гласъ ѿ. Самогласна:

Ро бдѣнѣихъ множицею бодрствѣа, * ѿ во всенѣцныхъ простотоѡнѣемъ пѣснословоа, * бѣомѣръ возвеличѣа ѣсѣ, на достѣнно ѣсѣ, * сѣа же воздаде ти, ѿѡанне, * во сѣ златѣмъ пѣназемъ, * ѿ немоцствѣюща нѣкогда, * ѿ стоѡнѣа зрава тѣа возстаѣи, * ѣйже бѣгосердствѣа, оумножиа ѣсѣ пѣнѣе, * наѣчаа ѿ нѣ бѣгосерднѣа, * ѣакъ подобаетъ къ нѣй теѣнѣ. **Глава, гласъ ѣ:**

Положивъ силѣ свою въ ровъ поѣнѣа, * пожерѣа ѣсѣ живѣтъ твоѣй, * ѣакъ свѣтѣльникъ, ѡгнѣмъ потребаемъ * гдѣ бѣтъ твоѣмъ: * вѣѣреннѣй тебѣ талѣнтъ къ пѣснопѣнѣю гдѣню ѡложѣа ѣсѣ, * ѿ добротѣ мѣре слова поѣнѣа ѣсѣ, * ѿже, ѣакъ свѣше прѣрѣцы многожды провозвѣстѣша, * тѣи многообразнѣа воспѣа ѣсѣ: * сѣ нѣюже оубо молѣ, ѿѡанне прѣбне, * ѡ дѣшахъ нашихъ. **И нынѣ, [бѣенъ,] гласъ тѣйже.**

На стѣхѣвнѣ: стѣхѣры, гласъ ѣ.

Пѣ: Радѣса, поѣтническихъ:

Радѣса, дѣррѣхѣа прозвѣнѣе, * ѣмѣже ницѣта сопѣтница бѣсѣтъ, * грахомъ бо ѿ сѣлѣемъ ѿздѣтска воспитѣнѣа, * кѣкѣзель ѿма прѣѣа ѣсѣ. * ѡбѣче даровѣнѣе гласа ѿ бѣа тебѣ дадѣса, * оумѣ ѡпрѣтѣа ѿ тѣлѣснаа слава, * ѿ палѣта цѣкаа любѣзнѣа ѡвѣрзѣса тебѣ, * ѿдѣже ѡвнтѣа ѿ хѣтросѣти наѣчаѣса, * ѡлнѣнѣа же пѣче всѣхъ, пѣрвѣй хѣдѣжесткомъ бѣлѣа ѣсѣ, * оукрашаа достѣннѣа комнинѣа вѣчѣство ѿ цѣтѣво.

Стѣхъ: Чѣтнѣа прѣдъ гдѣемъ * смѣртѣ прѣбнѣихъ ѣгѣ.*⁵

Радѣса, славѣй сладкозвѣчнѣй, * бѣжѣвеннаа цѣкадо,*⁶ гѣсли дѣхѣвнѣа, * пѣснѣ пѣснѣй, слѣха оутѣшѣнѣе, * монашѣствѣющѣихъ немѣлчнѣа оустѣа, * лѣра бѣгозвѣчнѣа, * бѣжѣвеннаа трѣба немѣмолкѣема,*⁷ * оумирѣтѣворѣющѣа ѿночѣскѣа сѣстѣаѣ, * оуслѣждѣющѣа слѣхъ же ѿ дѣшы, * ѡрганъ всѣгозвѣчнѣй, * ѡсалѣтѣръ доброзвѣчнѣа, * ѣаже стѣрѣнѣаѣмъ бѣраѣющѣмъ, * ѣстѣствѣо бѣзѣловѣсноѣ наслаждѣетсѣа, * вѣселѣтсѣа же тѣварѣ * ѿ сѣца чѣлѣчѣскаа горѣ вознѣсѣтсѣа.

⁵* Пс. 115,6.

⁶* цврчак ?

⁷* у изворнику: немѣмолкѣема.

Стіхъ: Ѹщѣнницы твоѣ, [гдѣи,] ѡблекѹтся въ правдѹ, * и прѣбѣи твоѣ возрѣдѹтся.*⁸

Рѣдѣла, горы стѣла Ѹче, * по никомѹже Ѹныа пѡстникъ вторѣй, * иже дѣаніе и зрѣніе свѣтла смѣсивый, * и чѣстнѡ житіе провождѣи: * сегѡ ради ѡблѣтиткованъ бысть, * іоанне превлѣженне, * блѣгчи бжѣтвенныа ѡблекла блѣголѣпїемъ, * и достѡнное йма селѡ носѡ, * воспѣла ѣсѣ вседержїтела, * чѣдѹ бѣгомѣрь, * стѣхъ соны, и ѡггльскїа чїны, * съ нїмже сорѣдѣшиса, * и предстѣтельствоши за всѣхъ блѣгохвѣлцїхъ тѣа. **Глава, глаєз ѿ:**

Пѣрвый въ пѣснопѣнїи показѣла ѣсѣ, * іоанне блѣженне, * йакѡ житіе прѣбѣно гдѣ тѣ дарѡвѣ, * жїзнь безплѡтнѹ, * и со ѡгглы превывѣти, * и пѣнїе безплѡтнѹхъ вѣдѣшѣти: * сїѡ оѹбо гдѣнимъ сонзволѣнїемъ, * йакѡ йнъ оѹчѣтель, * члѣткѡмъ принѣла ѣсѣ, * и налѣчїла ѣсѣ пѣти хвалѹ сїсїтелю, * и бѣгомѣри, и всѣмъ стѣимъ, * йхже молѣньми да дѣрѣтѣ намъ гдѣ * вѣлїю ѣгѡ млѣть.

И нынѣ, [бѣгороднечъ,] глаєз тѡйже.

Тропѣрь, глаєз ѡ.

Пѡ: Ѹкѡрѡ предварї:

Ревнѣла ѡ прѣбѣи, * во цвѣтѣ вѡзраста, * горы достїгла ѣсѣ стѣонмѣнныа, * и подвнзѣла ѣсѣ превѡсходнѡ: * тѣмже во ѡбїтели твоѣй ѣжеднѣкнѡ воспѣвѣла, * превмнѡжнѣла ѣсѣ дѣнный тѣбѣ многоталѣнтный дѣрѣ: * сегѡ ради тѣбѣ, іоанне, гдѣ воздѣдѣ.

[Йнъ тропѣрь, глаєз ѣ: *⁹

Гладкогласнаа лѣра и бѣодвнжїмаа, * славїй бжѣтвенный и добропѣсенный: * всезвѣчное пѣнїе вседержїтела, * гласѣщее пѣснотвѡрнѣ во ѡдѡнѣ во вѣки*¹⁰ лѣчїлаа тайновѡдѣтѣа. * пѣсеннѡ да воспѡетѣа іоаннъ бѣопрїѣтный.]

И нынѣ, бѣгороднечъ, [глаєз тѡйже].

* Пс. 131,9.

* преузето из [нотного записѣ](#) Зографског жерѡѣкона Јустїна.

¹⁰* у изворнику: на всегдѣ.

НА ѸТРОНИ.

[На Бѣгъ гдѣ: тропарь, гласъ д:]

Ревнѡ ѡ прѣбѣи: [Дважды.]

И нынѣ, бѣгородиченъ, гласъ тойже.]

По ѡ-мъ стѣхословїи: сѣдаленъ, гласъ д.

Пѡ: Вознесѣнїа:

Нынѣ да ликуетъ стѡименная гора, * рѡками да плещетъ ѡноческїй ликъ, * ѡакъ возсїа свѣтлый дѣнь праздника * блженнаго и славнѣйшаго прѣбнаго іѡанна, * вкѡпѣ же и оучителю, и лавры питомца, * ѡбо ѡакъ цветъ процветѣ иногда, * мѡра стѡго исполнивъ адѡнъ. [Дважды.] Глава, и нынѣ, бѣгородиченъ, [гласъ тойже]:

Безплѡтныхъ вѡинства восташа, * и роди члвчестїи оужасошася, * ѡакъ безсѣменна родна ѣси бѣа во плѡти: * сїе неслыханное на тебѣ ѡвїса, * ѣдина во нескѡсомѡжна мѣти въ мїрѣ ты пребысть. * сего ради бжїи советъ поѡмъ, * и поклонѣмъ ржтвѡ твоемѡ прѣчтомѡ.

По б-мъ стѣхословїи: сѣдаленъ, гласъ д.

Пѡ: Горѡ предварїи:

Возсїа дивная добродѣтель твоа, премѡдре, * возблнстѡ нѣкогда пресладцѣ житїе твоѡ въ лаврѣ адѡнстѣи, * идѣже въ смирѣнїи жизнь твою прешѡлъ ѣси, * воспѣвалъ пѣсни бжтвеннымъ подателю всаческнхъ. * сего ради тѡ, іѡанне, любовїю оублѡжаемъ. [Дважды.]

Глава, и нынѣ, бѣгородиченъ, [гласъ тойже]:

Воспѣвалъ бжтвеннымъ раченїемъ добродѣтели твоа, чтнаа, * ѡ тебѣ почете прїатъ во ѡбїтели лаврстѣи, * во снѣ пребываа, художный іѡаннъ, чтный кѡкѡзель, * ѣгоже и поѡце, оу тебѣ взыскѡемъ, * мѡтвами твоїми, бѣе, всѣхъ избавити.

По полѣленіи: сѣдаленъ, гласъ ѿ.

По: Оудивіся*¹¹ іосифъ:

Аиже палаты цркіа ты оукрашаше иногда: * монашествощихъ
слухъ оуладилъ єси, премудре, воспѣвалъ на всахъ днь ѿ рца *
вѣкъ бга вседержителя, вѣтвенную мртвмъ всецрциу, * и стыхъ вса
сонмы, и аггльскіа чины. * сегѡ ради радешиса, въ раи пребывалъ во
вѣки. [Дважды.] **Слава, и нынѣ, бгородиченъ, [гласъ тойже]:**

Аѡ мрїю пѣнословимъ, вѣрїи, * ѡблгтїса бо преестѣтвенноу въ
женухъ, ѡкѡ вмѣстїлице вѣшнаго бгьства: * клатѣ ѡвнѣ сїа
разрѣши, и адамѡвѣ истреви. * сегѡ ради родъ весь члвческїи во
блгосердїи вопїетъ ѡ: * радѡиса, дѡ, ѡкѡ извавила єси всѣхъ геєнны.

Канѡнъ [прѣбномѡ іоаннѡ кѣкѣзелю], ѡгѡже краєгранее:

Перѡвїшаго иже хѡдѡжныхъ свѣтлѡ воспѡю. Гласъ ѿ.

Пѣснь ѡ. Ірмосъ:

Мѡрѡ чермнѡю пѡчїнѡ * невѡжными стопами * дрѣвнїи
пѣшешествовавъ иїль, * крѣтѡбразными мѡѡсеѡвыми рѡкама, *
амалїковѡ сїлѡ въ пѡстыни побѣдилъ єсть.

Хѡдѡжникъ ты ѡвнїса славенъ во градѣ прослѡвленнѣмъ, іоанне, *
похвалѡ мѡвїкїи и пѣснопѣвцѣвъ, и на гѡслехъ*¹² игрѡющихъ
добрѡта, * вса бо концы земнїа оуловилъ и оуладилъ єси.

Стыхъ и прѣбныхъ иже ѡцнѣи показѡса єси иногда, * смиренїемъ
живѡ и пѣснословѡ, и веселѡ рца вѣрныхъ, * и даннїи ти
талѡнтѡ во славу бжїю приумножалъ.

Начальникъ ликѡвъ придѡбрныхъ прѣкраснѣнїи показѡса єси * въ
палатѣ прѣславнѣи црѣнѣи, вѡшла почеснїи мнѡгѡ, * но сїа
ѡставила єси, и къ поцѣнїю прїтѣкла єси. **Бгородиченъ:**

¹¹* у изворнику: Оудивіся.

¹²* у изворнику: гѡслѡхъ.

Свѣта пода́тель, сѣнце, сѣнь, лѣнь постави, * въспѣ и во оутрѣбѣ твоеѣй прозѣбѣ, дарова́ твѣѣ свѣта добродѣтель, * да просвѣща́еши всѣхъ пою́щихъ тѣ, преблѣженнаѣ.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Весели́тсѣ ѡ твѣѣ цр҃ковь твоѡ, хр҃тѣ, зовѣщи: * ты моѡ крѣпость, гд҃и, * и прибѣжище, и оутвержде́нїе.

Трѣцѣ свѣтоза́рнѣю и єди́нѣю и прѡстѣю * воспѣлаз єси бж҃твенными пѣснопѣньми * и красноречѣвыми призыва́ньми.

Житїе прѣвническое и́здѣтсѣа возлюбѣвъ, прѣвнѣ, * къ жи́зни по́стничестѣй * сладча́йши и скорѣйши притѣклаз єси.

Гл҃гѡлаз бг҃овѣднѣхъ и пѣсней бг҃опрѣ́чнѣхъ * испѡлнлаз єси йнокѣ а́дѡнскѣа, * оу́слажда́а слѣхъ и дѣхъ ѿмѣ. **Бг҃ородиченъ:**

Ѡмѣти прѣсла́внаѣ, * и за чл҃вѣки бг҃оу́вѣтна прѣдста́тельница, * моли́сѣ сѣ твоемѣ, да мл҃чнѣхъ на́мѣ бѣдетѣ.

Ѡбѣда́ленъ, гла́сѣ ѿ.

Пѡ: Грѡбѣ твоѣй, сѣсе:

Отѣцѣ бг҃оу́вѣднѣхъ подви́жническѣй ли́кѣ, * собира́йтсѣа въспѣ, прѣ́чти свѣзда́ но́вѣ златосѣ́ательнѣю, * іѡ́анна хр҃дѡжника бг҃гонмени́таго, примѣ́тнѡ наречѣннаго, * ѣ́акѡ жи́вшаго бг҃оу́вѣднѣ на а́дѡнѣ, и бг҃а воспѣ́вшаго. **Гла́ва, и ны́нѣ, бг҃ородиченъ, [гла́сѣ тѡйже]:**

Мѣрѣ бж҃їю тѣа всѣ зна́емѣ, и на́шѣ мѣрѣ воспрѣ́емлѣмѣ любѡвїю, * сегѡ́ ради подѣ покрѡ́вомѣ твоѣмѣ ѡбръ́стїсѣа рѣтїмѣа, * да ймамы твоѣ тѣплоѣ прѣда́тельствѡ и по́моцѣ, * сѣнѣ бо твоѣй внемлѣтѣ тѣплымѣ мо́льба́мѣ твоѣмѣ.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Вознесѣна тѣа вѣдѣвши цр҃ковь на кр҃тѣ, * сѣнце прѣ́ное, * стѣа въ чїнѣ своѣмѣ, * досто́йнѡ взыва́ющїи: * сла́ва сїлѣ твоѣй, гд҃и.

Нынѣ воспоимъ сладкозвѣчнѣ іоанна, * монаховъ лаврскихъ и
 лавонскихъ хваленіе: * поживъ бо тамъ со тѣмъ же, * бѣ
 благоуднѣ, и славы бжїей сподобленъ ѣсть.

Прїидите, прославимъ нынѣ всѣмъ ликованіемъ * блгоименитаго
 кѣкѣзела, бѣже воспѣваго, * ибо сѣмъ ѣмъ воздаде, * пѣназь
 златъ вѣрчѣши.

Гквернѣ всѣмъ ѿ тѣлесѣ твоегѣ смывъ, * сѣе жилище дѣла сѣаго
 коистиннѣ содѣлааъ єси, премудре, * житїа прѣбемъ, * ѣкоже
 бжїи дрѣзи истинни.

Бѣгѣдиченъ:

Ико всепѣтѣю поемъ тѣмъ бѣже, * въ бѣдѣхъ всегда члѣки
 покрывающю: * множетѣмъ бо лютехъ напастей скорѣ преходѣтъ
 * мольбамъ твоимъ къ сѣмъ.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Ты, гдѣ мой, свѣтъ * въ мїръ пришѣлъ єси, * свѣтъ сѣмъ, ѿбращаѣи
 изъ мрачна невѣдѣнїа * вѣрою воспѣвающыя тѣмъ.

Глѣженїемъ бжтвенныхъ пѣснопѣвѣцѣ подвижалъ єси, * и бѣже
 воспѣлъ єси, * заступницѣ твоѣ коистиннѣ, лавры же и лавона.

Ищеленїе вождѣннѣ дѣла тѣмъ подаде: * ѿзвѣленнымъ бо ногамъ
 твоимъ * ѿмъ лютехъ болѣзни здравїе тѣмъ дарова.

Ты коистиннѣ многимъ ѿсѣрдїемъ притѣклъ єси жити въ дѣствѣ, *
 рокошество ѿвергаъ єси, * и возлюбилъ воздержанїе. **Бѣгѣдиченъ:**

Иже дрѣвле и нынѣ члѣкомъ споспѣшествующю * бѣже воспоемъ,
 * просѣце пакѣ бжтвенныя ѣмъ млти.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Пожрѣ ти со гласомъ хваленїа, гдѣ, * црковъ вопїетъ ти, * ѿ
 бѣсовскїа крове ѿчищенїа, * ради млти ѿ рѣбѣ твоихъ * истѣкшею
 кровїю.

Рече житїе твоє совершилъ єси на адѡнѣ, * пѣснослово на всѣхъ
днѣхъ ѿ срѣца неполнена и трепещуща, * и радѡа всѣхъ поестническїа
чїны.

Юны сый, иго бжїе возлюбилъ єси, * ѣкѡ добро ти помнилъ, ѿ
юности ѡстїитица, * и такѡ содѣавъ, гдѣнь прїалъ єси вѣнѣцъ.

Рцы ми, какѡ оузкимъ пѣтѣмъ шествовалъ єси; * какѡ оуазвилъ
єси любовью къ чїномъ дѣствѣ и ницетѣ; * да такѡ и азъ шѣдъ
ѡбращѣнъ избавленїе. **Бѣгородиченъ:**

Аггѣлъ первоотѣтель рече ти, всечїтаю: * ѣще и дѣа, зачїнеши єна гдѣна
анекдомѣнъ, * ѣкѡ всѣхъ оуправленна сѣть тѣа создѣавшемъ.

Кондакъ, гласъ ѿ.

Пѣ: Избранной:

Гдѣна избранника нынѣ восхвалимъ, * добродѣтели єгѡ теплѡ
превознесемъ, * ѣкѡ житїе поестническое прѡйде, соблюдаѡ всѣхъ гдѣна
повелѣнїа, * совершенство добродѣтельное твѣрдѡ возлюбивъ, * тѣмже
къ немѣ вопїемъ: * **Радѡиса, бжтвенне оучителю.** **Ўкосъ:**

Аггѣлъ издѣтика по єстествоу нареченъ бысть, * ѣкѡ и мый гласъ
аггѣльскїй, * и съ бѣговѣщаннымъ гласомъ стѣжавъ добродѣтель
пѡдвигомъ многимъ, * достѡнъ былъ єси слышати: * **Радѡиса, даръ гласа**
имый: * **радѡиса, зрака мрежѣ носѣй.** * **радѡиса, палаты стѣбѣа строителю:**
* **радѡиса, пѣвцѣвъ адѡнскїихъ оучителю.** * **радѡиса, ѣкѡ возненавидѣлъ**
єси палатнѣю роскошь: * **радѡиса, ѣкѡ предпочелъ єси добродѣтель**
иноческѣю. * **радѡиса, ѣкѡ былъ єси худѡжникомъ слава:** * **радѡиса, ѣкѡ**
престѣвилъ єси на горѣ стѣю влговременнѡ. * **радѡиса, свѣздѡ,**
просвѣтивша адѡнъ: * **радѡиса, ѡче, оуладивый всѣ.** * **радѡиса, имже**
мвѣкїа ѡбновїла: * **радѡиса, имже нѡва хїтросеть создѣа.** * **Радѡиса,**
бжтвенный оучителю.

Пѣснь 3. Ірмосъ:

Въ пещи, авраамстѣи ѿтроцы, перидетѣи, * любовѣю бл҃гочѣтїа паче, * нежелн пламенемъ ѡпалѣени взываѣхъ: * бл҃гвѣнъ єси въ храмѣ славы твоеѧ, гд҃и.

Мѣдъ и нектаръ*¹³ со амвросією вѣемъ соінокомъ * ты даровалъ єси, воспѣвая ревностїю дѣвною, * и концемъ прогретѣлъ єси: * бл҃гвѣнномъ бг҃у подобаетъ поклонѣтиса ср҃цемъ и дх҃омъ.

Вакъ воспоѡ златогл҃голанва о҃р҃та пѣвчскаа; * злата кр҃пѣицы неперстѣннѡ и҃зноиѣцаа, * и побуждающаа слышацихъ вопїити: * бл҃гвѣнномъ бг҃у подобаетъ поклонѣтиса ср҃цемъ и дх҃омъ.

Разрѣкъ дрѣвле о҃зы палѣтныа же и мат҃ерскїа,*¹⁴ * и зрѣкъ добротѣ бл҃гочѣтїа паче плотскїа, * громогл҃енѡ возвѣалъ єси: * бл҃гвѣнномъ бг҃у подобаетъ поклонѣтиса ср҃цемъ и дх҃омъ. **Пѣгородиченъ:**

Ѿб҃гомѣи, ты даровала єси ѿбразомъ ч҃додѣйственнымъ * кр҃ѣпостѣ іоаннѣ, таинникѣ твоемѣ дѣвномѣ, * воспѣвшемѣ и возопївшемѣ: * бл҃гвѣнномъ бг҃у подобаетъ поклонѣтиса ср҃цемъ и дх҃омъ.

Пѣснь 4. Ірмосъ:

Рѣцѣ распротѣръ данїилъ, * львѡвъ зиѣнїа въ ровѣ затчѣ: * ѿгнению же сїлѣ о҃угасїша, * добродѣтелїю преподѣсавшеса, * бл҃гочѣтїа рачїтели ѿтроцы, взывающе: * бл҃гвѣтѣ, всѧ дѣла гд҃на, гд҃а.

Сїанїемъ бж҃їимъ привлечѣнъ, пришѣлъ єси, прѣбне, монашествовати на адѡнъ, * мѣдрованїе плотскѡе ѡбличїлъ єси и покорїлъ дх҃овн, * ѣкѡ бл҃гочѣтїа рачїтель, воспѣвая бг҃у ѿ ср҃ца: * бл҃гвѣтѣ, всѧ дѣла гд҃на, гд҃а.

Пѣснопѣнїа и пѣсни дх҃ѡвныа бг҃у воспѣлъ єси, * и бл҃гододїлъ єси и҃зѣцнѣ гд҃у вседержїтелю, * ѣкѡ пѣснопѣвецъ и пѣвецъ поѡ емѣ прѣмїростїю: * бл҃гвѣтѣ, всѧ дѣла гд҃на, гд҃а.

¹³* у изворнику: нектаръ.

¹⁴* или: мат҃ернїа.

Пѣсни и́ногда содѣла тыи бѣгомѣри и твоѣи застѣпницѣ, * и воспѣла
 ѣси ѣд доброты и безпредѣльнаа дарованїа, * сїа же искорѣа воздаде,
 ѣгда и возвѣла ѣси любовїю: * бл҃гвѣте, всѣ дѣла гд҃на, гд҃а. **Бѣгородиченъ:**

Новаго заветѣа исполнитела бѣхъ водворѣи во оутробѣ твоѣ, * въ
 не́йже сѣи вселѣса и совершеннѣ прозавѣ чл҃вѣкъ, совершенъ сѣи
 бѣхъ, * ѣгоже видѣвхъ, возопїла ѣси: * бл҃гвѣте, всѣ дѣла гд҃на, гд҃а.

Пѣснь ѧ. Ирмосъ:

Камень нерукоуѣчный * ѿ неукóмыа горы * тебе, дѣво, краедгольный
 ѿсѣчеса, * хр҃тосъ, сокоуѣпный разитоѣщааа ѣсп҃сѣва. * тѣмъ
 веселѣцеса, тѣ, бѣе, величѣемъ.

Слнце золотосѣательное гавѣла ѣси, іоанне кр҃кѣзеле, * и воинственнѣ
 жилище бѣже была ѣси, * ѣтолѣпнѣа поживхъ на горѣ сѣонменнѣи,
 * тѣмъже тѣа всѣ оубл҃жѣемъ.

Тѣло, дѣшѣ и всѣа ѿсѣнла ѣси гд҃у, * и оуѣрдѣемъ многимъ
 подвижавса, * преведенъ бысть въ небесаа жилища, * тамъ же
 ѿбитѣа, зрѣши бѣже бл҃женство.

Ѧ позлаценный оустыи, и дѣшею, и срд҃цемъ, * воинственнѣ гавѣла ѣси
 нóвъ дѣдъ, * воспѣвхъ и добродѣтробеннѣа наѣнхъ, * сего ради
 бл҃годарствѣдемъ ти и по долгу тѣа оубл҃жѣемъ. **Бѣгородиченъ:**

Ивѣла ѣси хр҃дѣмъ превѣшшаа и слакнѣйшаа серафѣмъ, * ѣакъ
 неумѣстимый воинственнѣ бѣхъ во оутробѣ твоѣи вмѣстѣса всѣа, *
 сего ради двѣцеса, * ѣакъ бѣопрѣемницѣ тѣа величѣемъ.

Свѣтїленъ, гласъ Ѣ.

Пѣ: Го оуѣчникѣи възыдемъ:

Халкїдика величѣетса, ѧдѣнъ торжествѣетъ, * лавра великаа
 веселѣтса ѿ пѣмѣти твоѣи ѣтнѣи, * іоанне тревл҃женне, *
 хр҃дѣжнѣхъ гл҃во и домѣстникѣхъ похвалѣ, * дуррѣхїа порождѣнїе,
 и збравннѣе, * монахѣхъ всѣхъ слава и хвалѣнїе, * пѣснопѣвцѣхъ
 оукрашенїе, * бѣи тайннѣе. [Слава, и нынѣ,] бѣгородиченъ, [гласъ тѣоже]:

Та, бже пречтаа, * любовію восхвалѣемъ, * и воспѣваемъ пресладце
многѣа добродѣтели твоѣ, * и мнже на землѣ познана бысть, *
и мѣрѣ гавнѣа: * дѣа бо пребыла еси, и дѣу тѣа познѣ еиъ твоѣ, * вѣъ и
гдѣ гдѣствующихъ, * егѣже мѣтвѣами твоѣми * мѣтвѣа сотвори всѣмъ
намъ.

На хвалѣтѣхъ: стѣхѣры, гласъ ѿ.

По: Чтѣо вѣсъ наречемъ, стѣи:

Радѣиѣа, іоанне предѣвне, * пѣвцѣвъ добротѣа и пѣснопѣвцѣвъ
и зѣбнѣе, * начальствующихъ свѣтлости и главѣнствующихъ славо,
* оуслаждаѣи слѣхъ же и мысль, * питѣаи дѣшѣ и дѣхъ, * лѣрѣ подвижѣаи
всесоудѣнѣю ко всецѣдромѣ гдѣ, * молѣ епѣтѣиѣа дѣшѣамъ нашымъ.

Радѣиѣа, іоанне прензѣщне, * тѣи лѣки палѣты цѣкѣа иногда
оукрашѣше, * и монахи лѣврескѣа оутѣшилѣ еси, премѣдре: *
оукрашѣа пѣршѣства придѣорнаѣ, * стѣжѣа еси пѣчѣсти и зѣнѣа, *
ѿбѣче всѣа еѣа оуметѣы непѣшѣа, * и желѣа добродѣтели, * притѣклѣ еси
на гѣрѣ пѣстническѣю.

Радѣиѣа, іоанне трѣбѣженне, * пѣнѣа сокровѣце и соудѣиѣа
предводѣтелю, * вѣ мѣсѣкѣиѣстѣи хѣтросѣти подвижѣавѣиѣа, * и
добродѣтель стѣжѣавѣиѣа, * тѣи воспѣкаше, дѣжѣимъ дѣхомъ, * показѣа
сѣца твоегѣо прензѣбитѣокъ, * и нѣсъ побѣаа всѣгда: * нѣсѣамъ прѣвѣщѣаѣтѣиѣа
* бѣовѣдѣнѣе вѣчное содѣлѣваѣетъ.

Радѣиѣа, іоанне прѣбѣгообрѣзне, * блѣтѣнимѣнный иногда назѣванъ
бысть, ѣакѣо подобѣетъ, * агѣлозрѣченъ же сѣмъ гавнѣа еси гавѣ, *
блѣтъ привлѣкъ пощѣнѣемъ, * зрѣкъ агѣльскѣиѣ и мѣиѣ блѣтѣю, * ѿбѣче ѿбѣа
зрѣка свѣзѣа еси прензѣщнѣ * ко епѣнѣю твоѣмѣ, * и нынѣ ѿбитѣаѣши
достѣиѣнѣо на нѣѣхъ.

Гласъ, гласъ ѿ:

Окѣвы наложиѣа еси на соблазнѣнѣе чѣвѣстѣенное * многимъ
пощѣнѣемъ * возшѣа еси на лѣстѣвицѣа добродѣтелей, * и вознѣслѣа
еси на высотѣ нѣнѣю * премѣдрымъ наѣчѣнѣемъ: * шѣдъ со сладѣстѣю
пѣтѣмъ тѣснѣымъ, * совершѣнѣство стѣжѣа еси, * и нынѣ граждѣнѣиѣа

црѣтвѣа нѣнагѡ бѣвѡ, * молиса за ны ко гдѣ: * ѣмаши бо ѣже моци, *
многое бо возмóжетѡ млѣтва прѣнагѡ * споспѣшетѡвѣма.

И нынѣ, вѣторóдиченѡ, [гласѡ тóйже]:

Рлѣще, прѣимѣ [молитѡвы рѣвѡ твоѣхѡ, * и ѣзбѣви насѡ ѡ всѣкѣа
кнѡжды и печѣли.]

Славослóвѣе великое, и ѡпѣетѡ.

НА ЛѢТУРГѢИ.*15

Величѣленѡ, гласѡ вѣ:

Ивѣла ѣи медотóченѡ пѣснопѣвецѡ, * сладкозвѣчнѣ оустнѣ * и
немóлченѡ псалмопѣвецѡ, * оуслаждаѣ и рѣдѣа и побѣаа вкѡпѣ, *
ѡ бжѣтѡвенне іѡанне и многочѣдне.

Дѡдѣстѣішѣе:

Пѣснопѣвецѡ неискѣнный оустѣтелю

Пѣснь принесѣ любовѣію сердѣчною.

15* Слѡжба вѣд прѣвннческѣа.

ЖИТИЈЕ ПРЕПОДОБНОГ ОЦА НАШЕГ ЈОВАНА КУКУЗЕЉА.*¹⁶

Блажени Јован родио се у Драчу, пореклом Словенин, но образовање добио у Цариграду грчко, пошт због прекрасног гласа и изузетног музичког дара би узет на музичку школу у Цариграду. Његово презиме Кукузељ указује на његово словенско порекло. Када су га на царском двору, где се због дивног гласа васпитавао са другом децом, другови питали, шта је јео, он је, не знајући још добро грчки језик, одговарао: Куку-зеље. Грчка реч *κουκιά* значи боб, пасуљ; а зеље је српска реч. И зато га другови у шали прозваху Кукузељ; и тај шаљиви надимак остаде му заувек као презиме.

Необична уметност у певању учинила је да је Јован постао начелник дворских певача и љубимац самога цара*¹⁷ и великаша. Постао је славан и због многих дела која је написао о црквеном појању. Ценећи његове дарове и врлински живот, цар се спремао да га ороди са неким од својих великаша. Али млади девственик није желео да се жени; срце га је вукло на супротну страну: ка пустињачком молитвеном животу и тајанственим радостима и анђелским усхићењима манашког побожног тиховања. И Бог, видећи чистоту и искреност његове намере, убрзо му испуни жељу.

У то време догоди се да игуман Светогорске Лавре светог Атанасија дође у двор цару ради својих манастирских послова. Млади Јован се сретне са њим, откри му чежњу срца свога, и они се спријатељише. Старац игуман благослови његову намеру. Неко време по одласку игумана, Јован тајно напусти двор, са штапом у руци и одевен у подеране хаљине. И тако стиже у Свету Гору, пред капију свете Лавре. На вратарево питање, ко је, одакле је и шта тражи, Јован одговори да је он сељак, пастир и жели да буде монах. Вратар му на то рече: Још си млад. – Добро је у младости узети на себе јарам Господњи, скромно

^{16*} преузето из „Житија светих“ за месец октобар преп. Јустина (Поповића), стр. [21-25](#).

^{17*} То је био византијски цар Алексије I Комнен (1081-1118 г.).

одговори Јован и свесрдно мољаше вратара да га пријави игуману. Вратар обавести игумана и братију о непознатом дошљаку. Они му се обрадоваше, јер им је био потребан пастир за чување стоке. Јован би примљен у братство: постригоше га и одредише да на планинским пашњацима чува манастирско стадо. Ова дужност, потпуно нова, веома обрадова побожног појца: он се са својим стадом отисну у дубину светогорских пустиња, и омиљено му занимање бејаше богоразмишљање и молитва.

Међутим, цар, дознавши за бекство свога љубимца, силно се ожалости и посла чак и у нека најудаљенија места људе да траже Јована. Али Јован, покривен Богом, не би пронађен од царевих изасланика, иако су били и у Светој Гори, па штавише и у самој лаври светог Атанасија. У строгом пустињачком животу Јовану тихо и спокојно пролажаху дани и године; и он просто није могао да се довољно нарадује свом новом положају. Једном, седећи крај свога стада које је мирно пасло, он утону у потресно и дубоко размишљање: мисао га ношаше пучином његове прошлости, и срце му трепераше од узбудљиве молитвене захвалности Господу Христу и Његовој Пресветој Богомајци за Њихово промишљање о њему. Држећи да никога нема у пустињи и да га нико чути неће, Јован стаде певати своје божанствене химне. Његов анђелски глас разливао се далеким ехом и замирао својим слатким звуцима на пустињским висинама Атона. Дуто и у сласт је певао разнежени Јован, не видећи и не знајући да га прикривени пустињак слуша из једне дивље пукотине близу њега. Дивно пастирево певање потресе строгог пустињака, гану га до суза и учини благодатни утисак на његову раздрагану душу. Док је Јован певао, пустињак не скидаше очи своје с њега, не схватајући откуда у пустињи такав анђелски глас, такав беспримеран певач. Запрепашћење пустињаково достиже врхунац када примети да и саме козе не пасу занесене милозвучним песмама пастиревим: оне, окруживши свога пастира, стајаху непомично око њега као без даха, очаране његовим анђелским гласом. Пустињак онда оде у лавру и извести игумана о дивном пастиру и његовом дирљивом певању. Јован би позван у лавру, и приморан заклетвом, откри игуману да је он начелник дворских певача Јован. Гледајући суво испошћено лице Јованово, игуман једва распознаде у Јовану царевог љубимца, с којим се он беше зближио у Цариграду, и који тада беше у пуној снази и румених образа. На сузну молбу смиреног Јована, игуман га остави на

истом послушању: да чува козе. Но игуман, бојећи се да цар не сазна где се налази његов љубимац, сам отпутова у Цариград да лично обавести цара о томе. Опрости, господару, служи твоме! – рече старац цару. Преклињем те Богом који свима и свакоме од нас жели спасења, родитељски саслушај молбу и испуни је, да и Бог испуни на добро жеље твоје. – Дирнут дубоким смирењем старца, цар га благо упита: Шта ти, оче, желиш од мене? – Опрости, господару, ако будем сувише смео пред твојим величанством. Молба је моја ништавна, и теби је лако испунити је, само је потребна једна реч твоја. Испуњење пак моје молбе биће радост за анђеле на небу и богатство за моју лавру. – Кажи шта желиш, и ја ћу све учинити, благо прозбори цар. – Царска је реч светиња, смерно примети игуман; она је непромењива. – Тако је, оче! рече цар, ганут старчевом простотом: шта дакле желиш? – Подари нам једног од твојих поданика који иште вечнога спасења себи и моли се за државу твоју; то желим, и ништа више, рече игуман и ућута. – Нека буде по твојој вољи! весело одговори цар, па упита: А ко је то, и где је? – Он је код нас, и већ је у анђелском монашком чину, бојажљиво изговори старац: име му је Јован Кукузељ ... – Кукузељ? изненађено рече цар, и сузе му грунуше из очију. – Тада игуман подробно исприча цару о Јовану. Цар је пажљиво слушао, и на крају од срца ускликнуо: Жао ми је јединственог певача! Жао ми је мога Јована! Но пошто се већ постригао, – нема се куд! Спасење душе је изнад свега: нека се моли за спасење моје и царства мога.

Старац благосиљаше Господа и милостивог господара, и врати се радостан у своју лавру. Од тога доба Јован остаде спокојан и слободан; изабра себи позади манастира усамљено место, сагради себи келију и цркву у име светих Архангела, ту провођаше усамљенички по шест дана, а недељом и празником одлажаше у саборну цркву и певаше за десном певницом са осталим појцима. Тај његов труд и ревност у светом појању бише награђени небеском утехом. Једне суботе, пропојавши Акатист, после бденија он седе у стасидију, седиште, према икони Богоматере, пред којом се читао Акатист, и онако уморног ухвати га лаки сан. „Радуј се, Јоване!“ чу он одједном благи глас. И он виде: блистајући небеском светлошћу стоји пред њим Богомати; и говори му: „Певај, и не престај певати; ја те због тога нећу оставити“. – При тим речима Богомати метну Јовану у руку златник, и постаде невидљива.

Потресен осећањем неисказане радости, Јован се пробуди и стварно угледа златник у својој десној руци. Сузе искрене захвалности потекоше из очију христочежњивог појца, и он заплака пун радости због неизрециве према њему милости и благослова Царице Небеске. Златник би привешан к икони Богоматере, пред којом је Јован певао и удостојио се небеског виђења. И биваху необична чудеса од иконе и од самог златника.

Од тога времена Јован усрдније него раније вршаше своје послушање за певницом. Али, колико од тајних келијских подвига, толико и од дугог стајања у цркви, њему отекоше ноге, отворише му се ране на ногама и провреше црвима. Али блажени није дуго страдао од тога. Њему се, као и раније, у време лаког сна, јави Богомати и тихо изговори: „Буди одсада здрав!“ – Ране нестадоше, и захвални Јован остатак дана својих проведе у ванредним подвизима созерцатељног живота, и толико се усаврши у духовном животу, да се удостоји провидети дан и час своје кончине.

Пред смрт блажени Јован се умилно опрости са братијом који се беху стекли к њему, и нареди им да му тело сахране у његовој цркви светих Архангела. Са рајским осмехом на молитвеним уснама, он отиде ка Господу. И сада на небесима, заједно са анђелским хорovima, неућутно слави Увекслављенога, Каме и од нас нека је част и слава и благодарност кроза све векове. **Амин.**^{*18}

СПОМЕН ЧУДОТВОРНЕ ИКОНЕ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ „КУКУЗЕЉИЦЕ“.

Икона у Лаври светог Атанасија Атонског, са које се Пресвета Богородица јавила светом Јовану Кукузељу (о чему се говори у његовом житију под данашњим датумом).

^{18*} Преподобни Јован живео и подвизавао се у 12. веку.

✻ НОВИ СРБЛАНК РЪТ ГОДА ЕК БЛАГРАДЪ. © НОВИ СРБЛАНК 2016. ГОД. У БЕОГРАДУ. ✻